

“मीठे बच्चे- तिमी अहिले काँडाबाट फूल बनेका छौ, तिमीले सदैव सबैलाई सुख दिनु छ, तिमीले कसैलाई पनि दुःख दिन सक्दैनौ ।”

प्रश्न:- राम्रा फस्टक्लास पुरुषार्थी बच्चाहरूले कुनचाहिँ बोली खुल्ला दिलले बोल्छन् ?

उत्तर:- बाबा हामी त पास विद् अनर भएरै देखाउँछौं, हजुर बेफिक्र रहनुहोस् । उनको रजिष्टर पनि राम्रो हुन्छ । उनको मुखबाट कहिल्यै पनि यो बोली निस्कदैन- अहिले त हामी पुरुषार्थी हौं । पुरुषार्थ गरेर यस्तो महावीर बन्नु छ, मायाले अलिकति पनि हल्लाउन नसकोस् ।

ओम् शान्ति । प्यारा-मीठा रूहानी बच्चाहरूले रूहानी बाबाद्वारा पढिरहेका छन् । आफूलाई आत्मा सम्झनुपर्छ । निराकार बाबाका हामी निराकार बच्चाहरू, आत्माहरू पढिरहेका छौं । दुनियाँमा साकारी टिचरले नै पढाउँछन् । यहाँ हुनुहुन्छ निराकार बाबा, निराकार टिचर, बाँकी यिनको कुनै मूल्य छैन । शिवबाबा बेहदका बाबा आएर यिनलाई मूल्य दिनुहुन्छ । मोस्ट भेल्युएबल हुनुहुन्छ शिवबाबा, जसले स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ । कति उच्च कार्य गर्नुहुन्छ । जति बाबाको उच्चभन्दा उच्च गायन छ त्यति नै बच्चाहरू पनि उच्च बन्नु छ । तिमी जान्दछौ- सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ बाबा । यो पनि तिम्रो बुद्धिमा छ- अवश्य अहिले स्वर्गको राजाईको स्थापना भइरहेको छ, यो हो संगमयुग । सत्ययुग र कलियुगको बीच, पुरुषोत्तम बन्ने संगमयुग । पुरुषोत्तम शब्दको अर्थ पनि मनुष्यले जान्दैनन् । उच्चभन्दा उच्च नै फेरि नीचभन्दा नीच बनेका छन् । पतित र पावनमा कति फरक छ । देवताहरूका जो पुजारी हुन्छन्, उनले स्वयं वर्णन गर्छन्- तपाईं सर्वगुण सम्पन्न..... विश्वको मालिक । हामी विषय वैतरणी नदीमा गोता खानेहरू हौं । केवल भन्छन्, तर कहाँ सम्भन्छन् र ! ड्रामा विचित्र, वण्डरफुल छ । यस्ता-यस्ता कुरा तिमीले कल्प-कल्प सुन्छौ । बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ । जसको बाबासँग पूरा प्यार छ उनलाई धेरै आकर्षण हुन्छ । अब आत्माको बाबासँग कसरी भेट्न सक्छ ? भेट हुन्छ साकारमा, निराकारी दुनियाँमा त आकर्षणको कुरा हुँदैन । त्यहाँ त हुन्छन् नै सबै पवित्र । खिया निस्केको हुन्छ । आकर्षणको कुरा हुँदैन । प्यारको कुरा यहाँ हुन्छ । यस्ता बाबालाई त एकदम समात । बाबा ! हजुरले त कमाल गर्नुहुन्छ । हजुरले हाम्रो जीवनलाई यस्तो बनाउनु हुन्छ । धेरै प्यार हुनुपर्छ । लभ किन छैन, किनकि खिया लागेको छ । यादको यात्रा बिना खिया निस्कदैन, यति प्यारो बन्दैनन् । तिमी फूलहरू त यहीं फुल्नु छ, फूल बन्नु छ । तब फेरि त्यहाँ जन्म-जन्मान्तर फूल बन्छौ । कति खुशी हुनुपर्छ- हामी काँडाबाट फूल बनिरहेका छौं । फूलले सदा सबैलाई सुख दिन्छन् । फूललाई सबैले आँखामा राख्छन्, त्यसबाट सुगन्ध लिन्छन् । फूलको अत्तर बनाउँछन् । गुलाबको जल बनाउँछन् । तिमीलाई काँडाबाट फूल बनाउनुहुन्छ । फूल बनाउने बाबा हुनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूलाई खुशी किन हुँदैन ? बाबाले त आश्चर्य मान्नुहुन्छ । बाबाले हामीलाई स्वर्गको फूल बनाउनुहुन्छ । फूल पनि जब पुरानो हुन्छ, फेरि एकदम ओइलाउँछ । तिम्रो बुद्धिमा छ- अब हामी मनुष्यबाट देवता बन्छौं । तमोप्रधान मनुष्य र सतोप्रधान देवतामा कति फरक छ । यो पनि बाबा बाहेक अरू कसैले सम्झाउन सक्दैन ।

तिमी जान्दछौ- हामी देवता बन्नको लागि पढिरहेका छौं । पढाइमा नशा रहन्छ नि । तिमी पनि सम्भन्छौ- हामी बाबाद्वारा पढेर विश्वको मालिक बन्छौं । तिम्रो पढाइ हो भविष्यको लागि । भविष्यको लागि पढाइ कहिल्यै सुनेका छौ ? तिमी नै भन्छौ- हामी पढ्छौं नयाँ दुनियाँको लागि,

२०७२ कार्तिक ०३ मंगलबार २०-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन नयाँ जन्मको लागि । कर्म-अकर्म-विकर्मको गति पनि बाबाले सम्झाउनुहुन्छ । गीतामा पनि छ तर त्यसको अर्थ गीता पढ्नेलाई कहाँ आउँछ र ! अहिले बाबाद्वारा तिमीले जानेका छौ— सत्ययुगमा कर्म अकर्म हुन्छ फेरि रावण राज्यमा कर्म विकर्म हुन शुरू हुन्छ । ६३ जन्मसम्म तिमीले यस्तो कर्म गर्दै आएका छौ । विकर्महरूको बोझ शिरमाथि धेरै छ । सबै पाप आत्मा बनेका छन् । अब ती विगतका विकर्म कसरी काटिन्छन् । तिमी जान्दछौ— पहिला सतोप्रधान थिए फेरि ८४ जन्म लिन्छन् । बाबाले ड्रामाको पहिचान दिनुभएको छ । जो पहिला शुरूमा आउँछन्, पहिला जसको राज्य हुन्छ उनैले ८४ जन्म लिन्छन् । फेरि बाबा आएर राज्य-भाग्य दिनुहुन्छ । अहिले तिमीले राज्य लिइरहेका छौ । सम्झन्छौ— हामीले कसरी ८४ को चक्कर लगाएका छौं । अब फेरि पवित्र बन्नु छ । बाबालाई याद गर्दा-गर्दा आत्मा पवित्र हुन्छ फेरि यो पुरानो शरीर खतम हुन्छ । बच्चाहरूलाई अपार खुशी हुनुपर्छ । यो महिमा त कहिल्यै कहीं पनि सुनेका छैनौ— बाबा, बाबा पनि हुनुहुन्छ, बाबा टिचर पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ । त्यो पनि तीनवटै उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ । सत्य बाबा, सत्य टिचर, सतगुरु तीनै एकै हुनुहुन्छ । अहिले तिमीलाई महसुस हुन्छ । बाबा जो ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, सबै आत्माहरूका बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले हामीलाई पढाइरहनुभएको छ । युक्ति रचिरहनुभएको छ । पत्रिकामा पनि राम्रा-राम्रा प्वाइन्टहरू निस्किरहन्छन् । हुन सक्छ रंगीन चित्रको पनि पत्रिका निक्किनेछ । केवल अक्षर साना-साना हुन्छन् । चित्र त बनेका छन् । कहीं पनि, कसैले पनि बनाउन सक्छन् । माथिदेखि लिएर हरेक चित्रको बारेमा तिमीले जान्दछौ । शिवबाबाको कर्तव्य पनि तिमीले जान्दछौ । बच्चाहरूले पिताको कर्तव्य अवश्य पिताद्वारा नै जान्दछन् नि । तिमीले केही पनि जान्दैनथ्यौ । साना बच्चाहरूले पढाइबाट के जान्छन् । ५ वर्षपछि पढ्न शुरू गर्छन् । फेरि पढ्दा-पढ्दा कैयौं वर्ष लाग्छ, उच्च परीक्षा पास गर्न । तिमी छौ कति साधारण र बन्छौ के ? विश्वको मालिक । तिम्रो कति शृङ्गार हुन्छ । मुखमा सुनको चम्चा (गोल्डन स्पून इन माउथ)— त्यहाँको त गायन नै छ । अहिले पनि कुनै राम्रा बच्चाहरूले शरीर छोड्यो भने धेरै राम्रो घरमा जन्म लिन्छन्, मुखमा सुनको चम्चा मिल्छ । पहिले नै कसैको पासमा त जान्छन् नि । निर्विकारीको पासमा त पहिलो जन्म श्रीकृष्णले नै लिनुपर्छ । बाँकी त जति पनि जान्छन् उनीहरू विकारीको पासमा नै जन्म लिन्छन् । तर गर्भमा त्यति सजाय भोग्दैनन् । बडो राम्रो घरमा जन्म लिन्छन् । सजाय त कटिसक्यो, थोरै मात्र हुन्छ । त्यति दुःख हुँदैन । पछि गएर देख्नेछौ, तिम्रो पासमा ठूला-ठूला घरका बच्चाहरू राजकुमार-राजकुमारीहरू कसरी आउँछन् । बाबाले तिम्रो कति महिमा गर्नुहुन्छ । तिमीलाई मैले आफूभन्दा पनि उच्च बनाउँछु । जसरी कोही लौकिक पिताले बच्चाहरूलाई सुखी बनाउँछन् । ६० वर्ष भएपछि स्वयं वानप्रस्थमा जान्छन्, भक्तिमा लाग्छन् । ज्ञान त कसैले दिन सक्दैन । ज्ञानबाट सर्वको सद्गति मैले गर्छु । तिम्रो निमित्त सबैको कल्याण हुन जान्छ किनकि तिम्रो लागि अवश्य नयाँ दुनियाँ चाहिन्छ । तिमी कति खुशी हुन्छौ । अब शाकाहारीको सम्मेलनमा पनि तिमी बच्चाहरूलाई निमन्त्रणा मिलेको छ । बाबाले त भनिरहनुहुन्छ हिम्मत गर । दिल्ली जस्तो शहरमा त एकदम आवाज फैलिनुपर्छ । दुनियाँमा अन्ध-श्रद्धाको भक्ति धेरै छ । सत्ययुग-त्रेतामा भक्तिको कुनै कुरा हुँदैन । त्यो डिपार्टमेन्ट अलग्गै छ । आधाकल्प ज्ञानको प्रारब्ध हुन्छ । तिमीलाई २१ जन्मको वर्सा मिल्छ, बेहदका बाबाबाट । फेरि २१ पीढी तिमी सुखी रहन्छौ । बुढेस कालसम्म दुःखको नाम रहँदैन । पूरा आयु सुखी रहन्छौ । जति वर्सा पाउने पुरुषार्थ गर्छौ त्यति उच्च पद पाउँछौ । त्यसैले पुरुषार्थ पूरा गर्नुपर्छ । तिमीले

२०७२ कार्तिक ०३ मंगलबार २०-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन देख्दछौ- नम्बरवार माला कसरी बन्छ । पुरुषार्थ अनुसार नै बन्छ । तिमी हौ विद्यार्थी, आश्चर्यजनक । स्कूलमा पनि बच्चाहरूलाई दौडाउँछन् नि, निशानासम्म । बाबा पनि भन्नुहुन्छ- तिमीले निशानासम्म दौडेर फेरि यहाँ नै आउनु छ । यादको यात्राबाट तिमी दौडेर जाऊ फेरि तिमी नम्बरवनमा आउँछौ । मुख्य हो यादको यात्रा । भन्दछन्- बाबा हामीले भुल्दछौं । अरे, बाबाले तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ, उहाँलाई तिमीले भुल्दछौ । आउन त तूफान आउँछन् । बाबाले हिम्मत दिलाउनुहुन्छ । साथ-साथै भन्नुहुन्छ- यो युद्ध-स्थल हो । युधिष्ठिर पनि वास्तवमा बाबालाई भन्नुपर्छ जसले युद्ध सिकाउनुहुन्छ । युधिष्ठिर बाबाले तिमीलाई सिकाउनुहुन्छ- मायासँग तिमीले युद्ध कसरी गर्न सक्छौ । यस समय युद्धको मैदान हो नि । बाबा भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो, यसमाथि विजय प्राप्त गर्नु भने तिमी जगतजित बन्छौ । तिमीले मुखबाट केही पनि जप्नु वा गर्नु छैन, चुप रहनु छ । भक्तिमार्गमा कति मेहनत गर्छन् । भित्र राम-राम जप्छन्, त्यसलाई भनिन्छ नवधा भक्ति । तिमीले जान्दछौ- बाबाले हामीलाई आफ्नो मालाको दाना बनाउँदै हुनुहुन्छ । तिमी रुद्र मालाका दाना बन्नेवाला हौ जसलाई फेरि पुज्छन् । रुद्र माला र रुण्ड माला बनिरहेको छ । विष्णुको मालालाई रुण्ड भनिन्छ । तिमी विष्णुका गलाका हार बन्छौ । कसरी बन्छौ ? जब दौडमा विजयी बन्छौ । बाबालाई याद गर्नु छ र ८४ को चक्रलाई जान्नु छ । बाबाको यादबाट नै विकर्म विनाश हुन्छ । तिमी लाइट हाउस हौ । एक आँखामा मुक्तिधाम, एकमा जीवनमुक्तिधाम । यस चक्रलाई जान्नाले तिमी चक्रवर्ती राजा, सुखधामका मालिक बन्छौ । तिम्रो आत्मा भन्छ- अब हामी आत्माहरू जान्छौं आफ्नो घर । घरलाई याद गर्दै-गर्दै जान्छौं । यो हो यादको यात्रा । तिम्रो यात्रा हेर कति फस्टक्लास छ । बाबाले जान्दछन्- म यसरी बस्दा-बस्दै क्षीरसागरमा जान्छु । विष्णुलाई क्षीरसागरमा देखाउँछन् नि । बाबालाई याद गर्दै-गर्दै क्षीरसागरमा जान्छौं । क्षीर सागर त अहिले छैन । जसले तलाउ बनाए अवश्य क्षीर (दूध) राखे होलान् । पहिले त क्षीर धेरै सस्तो थियो । एक पैसामा लोटा भरी आउँथ्यो । त्यसैले अवश्य तलाउ भरिथ्यो होला । अहिले त क्षीर कहाँ छ ! पानी नै पानी भएको छ । बाबाले नेपालमा देखेका छन्- धेरै ठूलो विष्णुको चित्र छ । कालो नै बनाएका छन् । अहिले तिमी विष्णुपुरीको मालिक बनिरहेका छौ- यादको यात्राबाट र स्वदर्शनचक्र घुमाउनाले । दैवी गुण पनि यहाँ धारण गर्नु छ । यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग । पढ्दा-पढ्दा तिमी पुरुषोत्तम बन्छौ । आत्माको कनिष्ठपना छुट्छ । बाबा सधैं-सधैं सम्भाउनुहुन्छ- नशा चढ्नुपर्छ । भन्छन् बाबा पुरुषार्थ गरिरहेका छौं । अरे खुल्ला दिलले भन्न सक्छौ- बाबा हामी पास विद् अनर भएर देखाउनेछौं । हजुरले चिन्ता नगर्नुहोस् । फस्टक्लास बच्चाहरूले त राम्ररी पढ्छन्, उनको रजिष्टर पनि राम्रो हुन्छ । बाबालाई भन्नुपर्छ- बाबा हजुर निश्चिन्त रहनुहोस्, हामी यस्तो बनेर देखाउँछौं । बाबा पनि जान्नुहुन्छ नि, धेरै टिचरहरू फस्टक्लास छन् । सबै त फस्टक्लास बन्न सक्दैनन् राम्रा-राम्रा टिचरले एक-अर्कालाई पनि जान्दछन् । सबैलाई महारथीको लाइनमा पनि ल्याउन सकिदैन । राम्रा ठूला-ठूला सेन्टर खोल तब ठूला-ठूला मानिसहरू आउँछन् । कल्प पहिले पनि हुण्डी भरिएको थियो । सांवलशाह बाबाले हुण्डी अवश्य भर्नुहुन्छ । दुवै बाबा बाल-बच्चावाला हुनुहुन्छ । प्रजापिता ब्रह्माका कति धेरै बच्चाहरू छन्- कोही गरिब, कोही साधारण, कोही धनवान । कल्प पहिले पनि यिनीहरूद्वारा राजाई स्थापना भएको थियो, जसलाई दैवी राजस्थान भनिन्थ्यो । अहिले त आसुरी राजस्थान छ । सारा विश्व दैवी राजस्थान थियो, यतिका खण्ड थिएनन् । यही दिल्ली जमुनाको किनारामा थियो, त्यसलाई

२०७२ कार्तिक ०३ मंगलबार २०-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन परिस्थान भनिन्थ्यो । त्यहाँको नदी आदिमा कहाँ बाढी आउँथ्यो र ! अहिले त कति बाढी आउँछ, बाँध फुट्छ । हामी प्रकृतिका दास जस्तै बनेका छौं । फेरि तिमी मालिक बन्छौ । त्यहाँ मायाको तागत रहँदैन जसले बेइज्जत गरोस् । धर्तीको तागत हुँदैन जसले हल्लाउन सकोस् । तिमी पनि महावीर बन्नुपर्छ । हनूमान्लाई महावीर भनिन्छ नि । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी सबै महावीर हौ । महावीर बच्चाहरू कहिल्यै हलचल हुँदैनन् । महावीर महावीरनीका मन्दिर बनेका छन् । चित्र सबैका कहाँ राख्न सकिन्छ र ! नमूनाको रूपमा बनाइएको छ । अहिले तिमीले विश्वलाई स्वर्ग बनाइरहेका छौ त्यसैले कति खुशी हुनुपर्छ । कति राम्रा गुण हुनुपर्छ । अवगुणलाई निकाल्दै जाऊ । सधैं हर्षित रहनु छ । तूफान त आउँछन् । तूफान आउँन् तब त महावीरनीको तागत देखिन्छ । तिमी जति मजबुत बन्छौ त्यति तूफान आउँछ । अहिले तिमी पुरुषार्थ गरेर महावीर बनिरहेका छौ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार । ज्ञानको सागर बाबा नै हुनुहुन्छ । बाँकी सबै शास्त्र आदि हुन् भक्तिमार्गका सामग्री । तिम्रो लागि हो— पुरुषोत्तम संगमयुग । कृष्णको आत्मा यहाँ नै बसेको छ । भागीरथ यी हुन् । यसो त तिमी सबै भागीरथ हौ, भाग्यशाली हौ नि । भक्तिमार्गमा बाबाले कसैको पनि साक्षात्कार गराउन सक्नुहुन्छ । त्यसैले मनुष्यले सर्वव्यापी भनिदिए, यो पनि ड्रामाको भावी । तिमी बच्चाहरूले धेरै उच्च पढाइ पढिरहेका छौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आत्मामा जुन खिया लागेको छ, त्यसलाई यादको यात्राद्वारा उतारेर धेरै-धेरै प्यारो बन्नु छ । लभ यस्तो होस् जो बाबाको सधैं आकर्षण रहोस् ।
- २) मायाको तूफानबाट डराउनु हुँदैन, महावीर बन्नु छ । आफ्ना अवगुणलाई निकाल्दै जानु पर्छ, सधैं हर्षित रहनु छ । कहिल्यै पनि हलचलमा आउनु हुँदैन ।

वरदानः— स्वीट साइलेन्सको लभलीन स्थितिद्वारा नष्टोमोहा समर्थ स्वरूप भव

देह, देहका सम्बन्ध, देहका संस्कार, व्यक्ति वा वैभव, वायुमण्डल, भाइब्रेशन सबै भएर पनि आफूतिर आकर्षित नगरुन् । मानिसहरू चिल्लाइ रहून् तर तिमी अचल बन । प्रकृति, माया सबैले लास्ट दाऊ लगाउनको लागि आफूतिर जतिसुकै खिचे पनि तिमी न्यारा र बाबाको प्यारा बन्ने स्थितिमा लभलीन रहनु— यसलाई भनिन्छ देखेर पनि नदेख्नु, सुनेर पनि नसुन्नु । यही स्वीट साइलेन्स स्वरूपको लभलीन स्थिति हो, जब यस्तो स्थिति बन्छ अनि भनिन्छ नष्टोमोहा समर्थ स्वरूपको वरदानी आत्मा ।

स्लोगनः— होली हंस बनेर अवगुणरूपी पत्थरलाई छोडेर राम्रा गुणरूपी मोतीलाई ग्रहण गर्दै जाऊ ।